

РЕШЕНИЕ

№ 341

гр. София, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Вяра Русева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10196** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно- процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] / с предходно наименование: [фирма]/ срещу съдебно решение № 20185606 от 15.09.2021 г., постановено по нахд. № 5708/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 110 състав, с което е потвърдено НП № Р – 10 – 191/22.03.2021 г., издадено от заместник – председател на Комисията по финансов надзор (КФН), с което на касатора на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. 1-во от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за извършено нарушение на чл. 100о1, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 2- ро във вр. с ал.3 от ЗППЦК във вр. с § 45, т. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците /ЗМДВИП/ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. и осъден касатора да заплати на КФН юриск.възнаграждение в размер на 80 лв.

Касаторът оспорва изцяло съдебното решение като постановено при нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди, че неправилната правна квалификация на нарушението, чрез издигане на кумулативни условия в две самостоятелни нарушения, съставлява неотстраним порок на НП съгласно чл.42 т.4 и т.5 от ЗАНН. Сочи също, че датата която е визирана в обжалваното решение за дата на извършване на дистанционната проверка не е била посочвана от АНО, което било от съществено значение да се провери дали проверяващият орган е редовно упълномощен.. Поддържа маловажност по см на чл.28 от ЗАНН. Моли да се отмени решението и да се отмени НП.

Ответникът Комисия за финансов надзор чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, XXI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН от надлежни страна, поради което са процесуално допустима.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства показанията на свидетеля - актосъставител С. И. З.-М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебното производство, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях, е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установил е, че безспорно е осъществен състава на нарушението, като имуществената санкция в минималния законоустановен размер от 5 000 лв. е правилно определена.

Пред настоящата съдебна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от въззивния съд фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящия съдебен състав, поради което не следва да се повтарят.

Според чл. 100о1, ал. 2 във вр. с ал. 4, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. 1-во, предл. 2- ро във вр. с ал.3 от ЗППЦК във вр. с § 45, т. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците /ЗМДВИП/ през 2020г емитентът е длъжен да представи на

обществеността уведомление на консолидирана основа за финансовото състояние на дружеството за първото тримесечие на 2020г чрез избрана от дружеството информационна агенция или друга медия в срок до 30.09.2020г. Изрично в чл. 100т ал.1 изр първо е посочено, че емитентът е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Спор няма, че дружеството не е изпълнило задължението си да представи на обществеността в законоустановения срок уведомление на консолидирана основа за финансовото състояние на дружеството за първото тримесечие на 2020г. Следва да се отбележи, че се касае за две отделни задължения, макар и формулирани в една разпоредба, като неизпълнението на което и да е от двете отделни задължения е елемент от състава на две отделни административни нарушения. Предоставянето на комисията не води до отпадане на задължението за представянето на обществеността и обратното. Нормативно установеното задължение е дължимо към различни адресати, различен е реда за разкриване на уведомлението. Обстоятелството, че не е предоставено на обществеността уведомление на консолидирана основа за финансовото състояние на дружеството няма отношение към законоустановеното изискване същото да бъде предоставено и на КФН. В чл. 100т, ал. 1, изр. първо от ЗППЦК, се въвежда кумулативно задължение за емитентът или лицето, поискала без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, за разкриване на публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ както и на комисията, така и на общността. Изпълнението на това задължение се осъществява чрез различни действия, които следва да се предприемат от задълженото лице – веднъж по предоставяне на информацията на комисията и втори път по разкриване на информацията на обществеността. Съгласно чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК, регулираната информация се разкрива на обществеността чрез използване на информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки. Регулираната информация се разкрива на комисията по електронен път, съгласно ал. 4 на чл. 100т от ЗППЦК. Следователно, изпълнението на задължението за предоставяне на информация на Комисията се осъществява по начин, който е различен от изпълнението на задължението за разкриване на информация на обществеността. В този смисъл, настоящият състав на АССГ, счита че изпълнението на задължението за представяне на уведомлението на консолидирана основа за финансовото състояние на дружеството пред обществеността се изпълнява чрез информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки. За извършването на различни по вид нарушения законодателят предвижда налагането на административни наказания в определени от него размери, без значение дали те съответстват помежду си /чл. 18 от ЗАНН/. Различен е законоустановения ред за разкриване на уведомлението. Задължението за предоставяне уведомлението на обществеността не е било изпълнено и към момента на съставяне на АУАН и издаването на НП.

Безспорно административното нарушение е извършено, дружеството е следвало да организира дейността си така, че да спазва всички нормативни изисквания към нейното осъществяване.

Напълно се споделят и изводите изложени в решението на въззивния съд относно датата на извършване на дистанционния контрол и надлежно упълномощаване към тази дата на проверяващия орган, поради което и не следва да се преповтарят.

Липсват и основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението, за което е санкционирано публичното дружество е такова на формално извършване, поради което маловажността на случая следва да се преценява на база засегнатите обществени отношения, целите на ЗППЦК и целите на административнонаказателната репресия. В този смисъл всякакви факти за вредни последици от неизпълнението на същото са ирелевантни. Установеното нарушение се характеризира с висока степен на обществена опасност, тъй като се застрашава стабилността и доверието на капиталовия пазар. Нарушена е норма от публичен ред, регламентираща отчетността на емитентите и оповестяването на финансовите резултати за съответния отчетен период пред КФН. Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на комисията и на обществеността.

Обстоятелството, че по делото няма данни за оттегчаващи отговорността обстоятелства е взето предвид от АНО при индивидуализация на наложеното административно наказание, което е в размер на законовия минимум и напълно отговаря на целите на наказанието съобразно чл. 12 от ЗАНН.

По изложените съображения и с оглед извършената служебна проверка, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд - София град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 20185606 от 15.09.2021 г., постановено по нахд. № 5708/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 110 състав

ОСЪЖДА [фирма] / с предходно наименование: [фирма] / да заплати на Комисия за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: